

foreslås beskatningsgrundlaget rykket frem til 1964; det vil sige til det år, hvor skatten skal betales. I perioder med stigende indtægter betyder dette, at skattesatserne må sættes ned, hvis man skal undgå en stigning i beskatningen af de mange, der har haft øget indtægt. Derimod vil visse af kildeskatteforslagets fradragsbestemmelser betyde en beskæring af det samlede beskatningsgrundlag. Det gælder navnlig det foreslåede standardfradrag, det ny lønmodtagerfradrag samt skattefritagelsen for mindre B-indtægter (renteindtægter m. v.). Disse fradrag skal kun gives til skatteydere, der ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed, og de skattelettelse, der i givet fald fremkommer, vil være meget varierende, bl. a. afhængigt af størrelsen af de fradrag, den enkelte skatteyder i forvejen har.

De nævnte forskydninger i beskatningsgrundlaget vil således være forskellige fra skatteyder til skatteyder. Derfor har man ved udformningen af udskrivningsreglerne, der er ensartede for store grupper af skatteydere, valgt at fastsætte personfradrag og skattesatser således, at skatteydere, hvis indtægter i perioden 1962-64 er steget i takt med den almindelige indtægtsudvikling, skal betale skattebeløb af nogenlunde samme størrelse som efter de gældende regler. Dette gælder dog kun skatteydere, der ikke omfattes af de foreslåede bestemmelser om særskilt beskatning af hustruindtægt, og som ikke vil få fordel af de foreslåede bestemmelser om standardfradrag, lønmodtagerfradrag samt om skattefritagelse for B-indtægter på indtil 600 kr. De således udformede udskrivningsregler vil medføre et provenutab, som nærmere skal omtales i det følgende.

1. Slutskat til staten.

Indkomstskatten til staten skal efter kildeskatteforslaget beregnes dels som almindelig indkomstskat med en fast udskrivningsprocent, dels som tillægsskat, der beregnes af større indtægter efter en progressiv skala. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal de i indkomståret betalte indkomstskatter fradrages. Da skatten efter forslaget skal beregnes og betales i løbet af indkomståret, kender man ikke skattefradragets størrelse før indkomstårets udløb. Udskrivningsprocenten og den tilsvarende udskrivningsskala for tillægsskatten skal derfor først benyttes ved beregningen af den såkaldte slutskat, der foretages på sædvanlig vis, når der efter indkomstårets udløb er foretaget skatteansættelse.

Ved beregningen af den almindelige indkomstskat skal der gives et personfradrag, der her er fastsat til 4.800 kr. Ægtepar, der fuldt ud sambeskattes, får dobbelt personfradrag, medens ægtefæller, hvor hustruen skatteansættes særskilt, får hver sit personfradrag. Skatten udskrives med en fast procent af den del af den skattepligtige indkomst, der overstiger de nævnte personfradrag. Denne udskrivningsprocent er ansat til 17.

Ved tillægsskattens beregning skal der efter forslaget ikke gives personfradrag, og denne skat skal beregnes efter tre forskellige skalaer. Den første, der har et skattefrit mindstebeløb på 26.000 kr. (efter skattefradrag), skal anvendes for gifte mænd, der sambeskattes med en hustru, uden at denne skal ansættes særskilt. Denne skala kan udformes således:

Udkast til udskrivningsskala I. (Ægtefæller uden hustruindtægt)

Af en indkomst efter skattefradrag på:	svares:
under 26.000 kr.	0 kr.
26.000- 30.000 -	0 - af 26.000 kr. + 31 pct. af resten
30.000- 43.000 -	1.240 - - 30.000 - + 42 - - —
43.000-152.000 -	6.700 - - 43.000 - + 50 - - —
152.000-284.000 -	61.200 - - 152.000 - + 57 - - —
284.000-312.000 -	136.440 - - 284.000 - + 62 - - —
312.000-465.000 -	153.800 - - 312.000 - + 65 - - —
465.000 kr. og derover	253.250 - - 465.000 - + 73 - - —